

Med Hensyn til det sidste Ændringsforslag, under Nr. 5, skal jeg kun bemærke, at Amtsraadet selvfølgelig har det i sin Magt at vælge en handelskyndig Mand til Medlem af Amtsnævnet, hvis det finder det rigtig. Det forekommer mig, at vi, hvad dette Spørgsmaal angaar, meget vel kan overlade til Amtsraadene selv at afgøre, hvem de mener, det er heldigst at sætte ind i Amtsnævnet. Det er dog ikke noget nyt, der her skal ske for Amtsraadenes Vedkommende. I et Par Aar har vi jo haft Amtsnævn, og jeg tror nok, at Amtsraadene nu har vundet saa megen Erfaring med Hensyn til dette Spørgsmaal, at vi uden at blive betænkelige kan overlade til dem at træffe det Valg, der her er Tale om, uden at fastsætte bestemte Regler for, hvem der skal vælges.

Jeg anbefaler saaledes at stemme mod disse Ændringsforslag, der er stillede af et Mindretal.

Indenrigsministeren (Rode): Det er oplyst i Betænkningen, at jeg har tiltraadt Flertallets Forslag, hvorved Loven faar den i Betænkningen givne Form. Det samme vilde i øvrigt have været Tilfældet, hvis de Underændringsforslag, som er foreslaaede af et Mindretal, var blevet Udtryk for det hele Udvalgs Mening, det vilde ikke have kunnet forandre min Opfattelse af Lovens Anvendelighed. Der er dog et af disse Ændringsforslag, som jeg ikke vil kunne tilraade Tinget at stemme for. Jeg maa maaske, inden jeg vender mig til Lovforslaget i dets Helhed, gøre et Par Bemærkninger om disse Underændringsforslag.

Naar i det første Brøken i § 2: $\frac{1}{16}$ foreslaas rettet til $\frac{1}{12}$, er det jo Udtryk for, at der er flere Jordbrug, som Mindretallet ønsker ind under en Kontrol for at undersøge, om deres Aflevering af Rug og Hvede har været 2 hkg pr. 1000 Kr.s Jordværdi. Imidlertid er der fra Landbrugere af meget forskellige Partier og fra forskellige Landsdele og fra Landbrug af forskellig Størrelse udtalt som deres Opfattelse, at Landbrug, der har dyrket $\frac{1}{16}$ af deres Agerjord, vil sikkert komme til at levere Rug og Hvede af den forlangte Kvantitet. Derfor har jeg ikke kunnet tillægge Forslaget nogen Betydning; men selvfølgelig vilde det ikke paa nogen Maade have kunnet forandre Lovens Karakter, om den anden Brøk var sat ind i Lovforslaget.

Paa samme Maade vilde jeg meget vel kunne antage en Bestemmelse som den,

der foreslaas til § 5, hvorved der til en Minimumspris paa Kornet tillige tilføjedes en Maksimumspris; jeg har kun maattet fraraade, at man vilde sætte denne Maksimumspris højere end til det Tal, der findes i Lovforslaget, idet det vilde give et Indtryk, maaske skabe Forventninger og Forhaabninger, som i Virkeligheden ikke kan opfyldes. Naar man ikke har kunnet enes om at sætte en Højestepris paa det Niveau, som her er foreslaaet, saa mener jeg imidlertid ikke, at det efter alle de Udsigter, der for Øjeblikket er vedrørende Majsindførselen, vilde faa stor Betydning; og navnlig vil man jo efter de Bestemmelser, som er indsatte i Lovforslaget, hvorefter Ombytningsindkøbets Størrelse faktisk først bestemmes i Oktober, kunne tage Hensyn til Prisforholdene.

Jeg kan ikke helt dele den ærede Ordførers Opfattelse, at Ændringsforslag Nr. 3 til § 10 er i fuldkommen Modstrid med § 10's Bestemmelse. Thi ogsaa i selve § 10, som den er affattet, er der Begrænsninger i den frie Handel, som fastsættes ved Loven. Der er den Begrænsning, at Indkøb af dansk Korn — det vil altsaa ogsaa sige Salg af dansk Korn til Spiritusfabrikation og til Maltning — ikke kan finde Sted, uden at særlig Tilladelse dertil er meddelt. Imidlertid, naar jeg vilde have kunnet antage Forslaget, men ikke har lagt overmaade stor Vægt paa det, er det, fordi jeg ikke kan se synderlig Forskel paa den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, og den, som Ændringsforslaget gaar ud paa. I Lovforslaget staar der, at der skal være fri Handel, saafremt ikke anderledes ved Lov bestemmes. Derved er det udtrykkelig anerkendt, at man ikke nu vil binde sig til en Ordning eller stille i afgjort og definitiv Udsigt en Ordning, som Forholdene maaske vil gøre det nødvendigt for Samfundet at ændre. En Fastsættelse af Højestepris, hvis den maatte blive nødvendig, vil altsaa kunne foreslaas ved Lov og vil kunne gennemføres ved Lov, saafremt der er Flertal i begge Rigsdagens Ting for den. Selv om Bemyndigelse gaves her, vilde det ikke desto mindre være nødvendigt paa Grund af Biomstændighederne at lade denne Sag behandle videre i en Bekendtgørelse under Hensyn til Reglerne i Loven af 30. August; og ogsaa der vilde jo saa en Overvejelse indenfor den samlede Rigsdag finde Sted. Der er her kun Tale om den Form, hvorunder Spørgsmaalet eventuelt vilde blive at behandle, og i Virkeligheden ikke om en Realitet.